



BORÇ BİNİ AŞMIŞ!

TÜRKİYE'NİN
DIŞ BORÇLARI
250 MİLYAR LİRA

Emgen sınıflar yıllardan beri Türkiye ekonomisini daha çok emperyalizme bağlamak için ellerinden geleni yapıyorlar. Dışardan parçalar halinde alıp, Türkiye'de vidalayarak mal üretimi demek olan montaj sanayi ekonomimizin dışa bağımlılığının önemli alanlarından bir tanesi, Petrole dayalı enerji ve taşımacılık politikası da bir başkası. Yurdumuzda bol bol bulunan kömürle veya akarsulardan elde edilecek enerjiye elektrik üreteceğimiz petrolle üretiyoruz, demiryollarını geliştirip, şehirlerde tramvay, metro, otobüs gibi toplu taşımacılığa yöneleceğimiz yerde, karayollarına avuç avuç para dökersek, yarıtların belli bir kesimine tenke bir yerli oto vererek kara taşımacılığını ve bireysel taşımacılığı tercih ediyoruz. Sonuç

olarak Türkiye ekonomisinin hergün petrol satın almak için altı milyon dolarlık döviz, yani yabancı para ödemesi gerekiyor. Bizim paramızla, şöyle böyle 150 milyon lira.

Diğer taraftan montaj sanayimiz her yıl en az 5 milyar dolar tutarında ithalat yapmak zorunda, yani vidalayacağı parçaları emperyalist ülkelere satın almak zorunda. Bu da yabancı parası ile ödemesi gereken birşey. Ve bizim paramızla 125 milyar lira ediyor.

Peki bu değerimin suyu nereden geliyor. Yabancı ülkelere fındık, fıstık dışında birşey satmıyoruz. Ülkemize pek fazla turist gelmiyor. Yani yabancı para, döviz dedikleri nesneyi nereden bulacağız. Emgen sınıflar güya kolayını bulmuşlar, borçlanmışlar. Uçan kuşa borçlanmışlar.

Borçların tutarı on milyar doları, yani 250 milyar lirayı aşmış. Bu borçlar da tabii yabancı para ile ödenecek. Vadelileri gelmiş. Ama Türkiye değil borcun kendisini faizini ödemekten aciz.

İşte emgen sınıfların Türkiye'yi içine soktukları iflas budur.



Dolar, Mark, Frank.

Öde Öde Bitmez

İran'lı Yurtseverler Yangının SAVAK Tarafından Çıkarıldığını Söylediler
İran'daki Sinema Yangını Şah'ın
Canice Bir Oyunudur

İran'da Abadan kentinde bir sinema da çıkan yangında 377 kişi yanarak ölmüştür. İran'ın halk düşmanı Şah'ın sinema yangınının hemen ardından verdiği demede yangının "reformları engellemek is-

teyen komünistler tarafından çıkarıldığını" söyleyerek, "yangını çıkartanların şiddetle cezalandırılacağı"ni da sözlerine eklemiştir.

Tarih buna benzer bir olayı da Almanya'da yaşamıştı. Faşist Hitler,

Alman Parlamentosunu kendi adamlarına kundaklamış, sonra da yangını "komünistlerin çıkarttığını" söylemişti. Bugün aynı yöntemi faşist Şah uyguluyor.

İran Şah'ının da sonu tarihte örnek

lerine benzeyecektir. İran Gençlik ve Öğrenci Örgütü Türkiye Kolu Başkanı Hasan Azeroğlu sinema yangını konusunda basına şunları söylemiştir: "İran'da son günlerde meydana gelen olaylar ve kitle

● FAŞİST ŞAH REJİMİNİN GERÇEK YÜZÜ ORTAYA ÇIKIYOR

● SAVAK'IN PROVAKASYONLARI SÜRÜYOR

● ŞAH, HALKI KORKUTUP, SİNDİRMEK, ÖTE YANDAN KENDİNE KARŞI AYAKLANAN ÖRGÜTLERİ KARALAMAK İÇİN EN CANİCE YOLLARA BAŞVURMAKTAN ÇEKİNİYOR

● TARİH, BUNA BENZER BİR OLAYI DA FAŞİST HİTLER ALMANYA'DA YAŞAMIŞTI

● ŞAH'A KARŞI MÜCADELE BOYUTLARI GENİŞLİYOR

yangınları tamamen SAVAK tarafından hazırlanmış provakasyonlardır. Birçok suçsuz insanın ölümüne neden olarak İran'daki eylemler hedefinden sapılmakta ve tüm dünya kamuoyuna ilerici, yurisever din adamları kötü örnek gösterilmeye çalışılmaktadır. Hiç bir provakasyon halkımızın devrimci mücadelesini etkilemeyecek, rejimin gerçek yüzünün daha da fazla tanınmasına neden olacaktır.

Merkez Bankasıyla Hükümet Arasında
Sürtüşme Devam Ediyor

Hükümet, Yönetim Kurulu Başkanının Raporlarda Tahrifat Yaptığını İleri Sürüyor.

Son günlerde Hükümetle Merkez Bankası arasında bir ağız dalışı gidip geliyor. Hükümet, Merkez Bankası Başkanını "döviz rezervlerini olduğundan yüksek göstermek, bir işlemle ilgili olarak Uluslararası Ödemeler Bankasından fiilen kullanılmamak koşuluyla alınan parayı gerçekte alınmış gibi kayıtlara düşmek, bu kayıt için yaklaşık olarak 820 bin dolar komisyon ödemekle suçluyor. Merkez Bankası Başkanı da Hükümetin bankaya politik baskı yaparak bankanın bağımsızlığını zedelediğini, üzerlerine iftira atıldığını iddia ediyor.

Merkez Bankasının temel görevi devlet adına para basmak ve para-kredi politikasını kalkınma planları ve yıllık programlara uygun bir tarzda uygulamaktır. Bir çok kapitalist ülkede olduğu gibi, Merkez Bankası da Türkiye'de karlılık ilkesine göre çalışır ve adının sonunda "bir Anonim Şirket" sözcüğü eklidir. Dolayısıyla Merkez Bankasının temel görevi iş Aleminde finansman temin etmektir. 1970 yılında Merkez Bankası yasasında yapılan değişiklikle Merkez Bankasına özel sektöre tahvil çıkartma yetkisi verilerek, yetki planı daha da genişletilmişti.

Bugün, Merkez Bankası A.Ş.'nin yaptığı yolsuzluklar ortaya çıkıyor. Bundan keyfi kaçan banka yönetimi "bağımsızlıklarının" ortadan kaldırılmak istendiğini söylüyorlar. Merkez Bankasının gerçekten bağımsızlığı var mıdır ki bağımsızlığına hâlel gelmiş? Merkez Bankası yerli - yabancı şirketlerin yönetimi altındadır.

Ortakları arasında Banka di Roma (İtalya) ve Osmanlı Bankası gibi yabancı ve yabancı ortaklı bankalar vardır.

Hükümetler bile Merkez Bankasının nasıl bir politika izliyeceğini belirleyemezler. Hükümetle Merkez Bankası arasında ortaya çıkan son ittifak bunu bir kez daha göstermiştir.

TÜM ÇALIŞANLARA SENDİKA HAKKI
MÜCADELESİ GELİYORSENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLER
İÇİN İLERİ

DİSK, TÖB - DER, TÜM - DER, TMMOB, TÜTEP ve TUS - DER sendikal hak ve özgürlüklerin kazanılması, kazanılması haklarının genişletilmesi, mevcut sendikal hakların kullanılmasına ilişkin anti-demokratik sınırlamaların kaldırılması için, bir kampanyaya çıktıklarını yayınladıkları bir bildiri ile kamuoyuna duyurmuşlardır.

Hatırlanacağı gibi CHP, Prog'da toplanan Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) toplantısına bir temsilci göndererek kararların altına imza atmıştır. Bu kararlardan biri de etüm çalışanlarına sendikal hakların verilmesidir. Ancak CHP henüz bu konuda hiç bir şey yapmamıştır. CHP'nin vadelilerin gerçekleştirilmeye zorlanması, ve ül-

kemiz çalışanları için büyük önem taşıyan grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakların kazanılması için demokratik kitle örgütlerinin girişimleri bu eylem ekonomik ve demokratik mücadelede önemli bir adım niteliğindedir.

Gerek İLO'nun, gerekse Dünya Sendikalar Federasyonu'nun (DSF) aldığı kararların hayata geçirilmesini ve bu mücadeleye en geniş yığınların katılımını sağlamak başlıca görevdir. Emekçilerin tümünün sendikal haklardan yararlanmaları ve sendikaların önünde duran anti-demokratik engellerin kaldırılması için tüm demokratik kitle örgütlerine, sosyalist partilere önemli görevler düşmektedir.

TÖB - DER'in Bütünlüğünü
Pekıştirmek Şarttır

Geçen haftanın önemli olaylarından birisi TÖB - DER Kongresi idi. Ülkemizin en bilgin zümrelerinden birisini oluşturan öğretmenlerin meslek örgütü TÖB - DER'in kongresinin kamuoyunda yankı uyandırması çok doğaldır. Bunun yanı sıra Kongre'nin bir özelliği de bir hayli tartışmalı geçmesi oldu. Sonunda delegelerin yarısından fazlasının oylarıyla TÖB - DER'in öğretmenlerin geniş bir bölümünün eğitimlerini kapsayan bir ittifak yönetimine getirildi. Kongre'nin en önemli sonucu buce budur. Böyle bir yönetim, mücadelede başarıya ulaşmak için büyük önem taşıyan TÖB - DER'in bütünlüğünün korunup pekiştirilmesini için elverişli imkânları sağlıyor. Yeter ki öğretmenlerin en kapsamlı bir şekilde çıkarlarına hizmet etmeyi bilsin, yeter ki TÖB - DER'in çalışma ilkesi riayet etsin, yeter ki demokratik mücadelesini kullansın ve gereklere uygun olarak yürütsün.

Kongrede bir hayli olumsuz tutumlara da rastlandı. Bunların başında şüphesiz ki Birlik Dayanışmacılarının (eğitmenlerin de deniyor) kendi benli çıkarları uğruna TÖB - DER'i yıpratma yöneltti davranışları geliyor. Bu davranışlar en temel ilkelelerden birini göze alarak gerçekleştirildi.

Delegelerin yarısından fazlası istemediği halde "divan"da kalmakta diretiler. O kadarla da kalmadılar burjuva hukukunun boğuklarından yararlanıp TÖB - DER'i yıpratma ve mahkemelerde uğraştıracak bir karar çıkarttılar. Oysa "azınlığın çoğunluğun kararına uyması" en temel ilkelelerden birisidir. Bu ilkeye uymayan değil işçi sınıfı sosyalisti, liberal bile olamaz. Bu ilkeye karşı çıkarak anarşistlikten başkası değildir. Hese öğretmenlerin kendi iradelerini aksatmaları kararları burjuva mahkemeler vasıtasıyla işlemeye yapmaya çalışması -ve bunu diğer sol ve sosyalist hareketlere karşı kullanmak- davranışların en kötüsüdür.

Kongre bitmiştir. Sımdı yapılacak olan, öğretmenlerin birliği, TÖB - DER'in bütünlüğünü pekiştirecek bir tutumla on saflarda mücadeleye devam etmelidir.

Yerinden TÖB- DER Genel Başkanı Seçilen Gültekin Gazioğlu

gerçek durum
Emperyalizme
Bağımlılığın
Acısını
Halkımız
Çekiyor

Emperyalizm ekonomik bağımlılığın ağır faturasını emgen sınıflara ve onların iktidarına bir bir ödetiyor. Ecevit hükümetinin ilk elde aldığı, devletsayonlu-zamli önlemler-in ardından oluk oluk akacağı söylenen dış krediler gidim gidim dahi geliyor. En son haberlere bakılırsa uluslararası para mafyası IMF şimdi yine bazı şartlar ileri sürüyormuş. Daha az yatırım, daha az kalkınma, daha çok fiyat artışı, düşük işçi ücreti, düşük taban fiyatı ve tabii külliyetli bir devletsayon daha, yani Türk lirasının değerinin tekrar düşürülmesi.

Bu faturaları emgen sınıflar baştaki hükümet aracılığıyla bu defa da emekçilerin sırtına yıkmayı kuruyorlar. Böylece dış güçlerin dayattığı, zorunlu- olduğu söylenen ekonomik önlemlerin ceremesini yine halk çekecek, zenginler ve işadamları yeni "imkânlarla" yine işlerini tıkırında yürütecekler.

Ne var ki emperyalizme, yabancı sermaye çevrelerine bağımlılığın asıl yükünü çeken ve bu şekilde daha da çekecek olan, emekçi halktır. Kapitalizm halkın rızıkını, huzurunu ve geleceğini sermaye sahiplerinin kazancına bağlamıştır. Kapitalizmde zengin daha çok kazanmazsa emekçi aç kalır. Fabrikatör hammadde bulamazsa işçi işinden olur. Ama zenginler, sanayiciler, ithalatçı-ihraçtaçı tüccarlar, ağalar eski hayatlarını sürdürüyorlar. Emperyalizme ekonomik bağımlılığın sonuçları onları emekçiler gibi can evlerinden vurmaz. Zaten böyle olduğu içindir ki onlar emperyalizmin işbirlikçileri, yerli ortaklardır. Çünkü Yurt ekonomisinin emperyalizme bağımlılığından onların da çıkarı vardır. Ama emekçilerin, bundan hiç bir çıkarı yoktur. Tam tersi. Emekçilerin çıkarı emperyalizmden ekonomik ve siyasi bağımsızlığı bir an önce kazanılmamasıdır. Ancak o zaman halkımız yabancı bankaların, IMF'lerin, tüm emperyalist soygun çetelerinin hükümetlere dayattıkları faturaları canıyla, canıyla, alınının teriyle ödemekten kurtulabilir.

nuez kapitalist toplumda



BARTIN TÜRKİLİ GREVİ

Bartın, Karadeniz bölgesinde Zonguldak iline bağlı, denizden 10-12 km içeride şirin bir ilçe. Bartın'da tuğla-kiremit, kereste, çimento, konserve, bisküvi, kâğıt torba, boya, kireç, konserve-salyangoz gibi 10-20 işçi çalışıran küçük işletmelerden tutun da, 100'den fazla işçi çalıştıran büyük işletmelerin bulunduğu bir sanayi (fabrika) ya da imalâthane kesimi var. Yeni yeni açılan fabrikalar, iş yerlerinin etkisiyle hızla artan bir işçi kitlesi var.

Bu iş yerleriyle, fabrikaların bir çoğunda sarı sendikalar ağlarını kurmuşlar. Bazılarında halen sendikası işçilerin çalışmakta olduğu yerler. Ancak yeni-yeni kurulmuşlar, uyanmalar var. İşçiler de sendikalaşma, patron - sarı sendika zincirini kırma düşüncesi doğuyor, yayılıyor.

İşçiler sendikalaşmayı, patron - sarı sendika zincirini kırmayı bir-iki kez denediler. Daha dün Bartın Kâğıt Sanayii (BAKSAN)'da sarı Selülöz-İş zincirini kırmayı denediler, sekiz önder işçi isten atıldı. Yine daha dün Bozkurt Kereste Fabrikası'nda işçiler sendikalaştılar, işveren işçileri isten attı. Ama, işçiler yıldılar mı, vaz geçtiler mi davalarından? Belki şu anda susuyorlar, fakat yine deneyeceklerdir yeni ve zamanı gelince...

Türkli Boru Yağmurlama ve İklimlendirme Sanayii Fabrikası da yeni sendikalaşan işçilerin bulunduğu bir iş yeridir. Bu işyerinde 40 işçi çalışmaktadır. Bunlardan 35 işçi sendika üyesidir. 3 işçi ise işveren yanlısı olup, 2 işçi ise 12 yaşlarında çocuk işçidir.

Türkli işçileri, bağun-

sız Tüm-Döküm İş Sendikası'nda 15.4.1978'de gizlice örgütlendiler. Sendika 8.5.1978'de işyerinde yetki belgesi aldı. İşyerinde sözleşme yapabilmek için gerekli başvuru ve çağrılarda bulundu. İşçilerin sendikalaştıklarını duyan patron, işçileri teker-teker isten atmaya başladı. Türkli işçileri 14-15-16 Haziran'da patrona karşı üç günlük uyarı direnişine geçtiler. Patronun atılan işçilerin geri alınmasını kabul etmemesi üzerine, 22.7.1978'de işyerinde grevi başlattılar. Türkli işçilerinin grevini ziyaret eden TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ (TSİP) Bartın İlçe Örgütü, SOSYALİST GENÇLER BİRLİĞİ (SGB) Bartın Şubesi ve Kadın Dayanışmacıları işçilere grevi sonuna kadar desteklediklerini belirttiler.



Türkli İşçilerinin 14-15-16 Haziran 1978 Günlerindeki Uyarı Direnişleri

GREVCI İŞÇİLERİN BİLDİRİSİ

TÜM DÖKÜM-İŞ Sendikası Ankara Şubesine bağlı işçiler TÜRKİLİ'nde grevle ilgili olarak yayınladıkları bildiriye:

«Gelin Türkli işçileriyle omuz omuz verip işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gücünü patron-

lara gösterelim. Gelin hep birlikte faşist son sendika ve patron çemberini kırarak için mücadele edelim. Gelin bu grevde gerçek devrimci sendikal mücadelemizi, kâğıt üzerinde, masa başlarında değil, grev meydanlarında verelim.

Mücadelemiz haklarımızı alıncaya kadar kararlı bir şekilde sürecektir. Çünkü bu mücadele bizim insanlık onurumuza koruma ve insanca yaşama mücadelesidir.» demişlerdir.

GREVCI İŞÇİLERLE RÖPORTAJ

GREVÇEK: Kise kendinizi tanıtır mısınız?
CEVAP: Adım Hüseyin Portakal. Tüm - Döküm İş işyeri temsilcisiyim.
GREVÇEK: Ne zamandan beri burada çalışmaktasınız?
CEVAP: Bir yıldır bu işyerinde çalışmaktayım.
GREVÇEK: Ne kadar ücret almaktasınız?
CEVAP: Brüt 130 TL. almaktayım, ancak arkadaşlarımızın yarısı asgari ücretin altında gündelik almaktadırlar.
GREVÇEK: Sigortanız var mıydı?
CEVAP: Sigortam vardı. Yalnız bir yıldır beri çalışmakta olduğum halde yedi aylık sigortalı gösteriliyor. Diğer arkadaşlarımız 7-8 kişilik sigortalı olup, ötekiler sigortasızdır.
GREVÇEK: Maasının dışında işveren size bazı haklar tanıyor muydu?
CEVAP: Güdükliklerimiz toplulu olan maasının dışında hiç bir sosyal hakkımız yoktu.
GREVÇEK: Neden bir sendika çatısı altında örgütlenmeye gereğini duyduunuz?
CEVAP: İşyerinde iş güvenciliğimizin olmaması, can güvenliğimizin olmaması, tüm sosyal haklardan yoksun olarak düşük ücretle çalıştırılmamız ve ekonomik-demokratik haklarımızın alınmaması bizi örgütlenmeye zorlayan belli - belli nedenlerdir.

GREVÇEK: Örgütlenme çalışmalarınızı nasıl yürüttünüz. İşyerinin size karşı tavır ne oldu, 14, 15, 16 Haziran direnişiniz hakkında bilgi verir misiniz?
CEVAP: Sendikada örgütlenmemiz çok güç yapıldı. İş yerinde yetki alınmıyca kadar ancak gençlerin arkadaşlarımızın işleri kurup, toplantı yapıp. Yetki alındıktan sonra örgütlenmemizi duyan patron, sendikaya üye olan arkadaşlarımızı isten attı. Arkadaşlarımızın isten alınması üzerine 14, 15, 16 Haziran'da üç gün süren uyarı direnişine geçtik. Patronlar direnişimize karşısında şiddetle karşılaştılar. Ancak direnişimizin ikinci günü fabrika polisinin çağırması alanımızda olduğumuz halde polise basıldı, fakat sendikamız tüm yasal önlemleri aldığımız için haklarımızı hiç bir soruşturmaya uğramadık.
GREVÇEK: İş yerinde hayatınızın grev ve grevin gelip gidişinde yaşadığınız sorunlar nelerdir?
CEVAP: Toplu iş sözleşmelerinde işyerinin atılan işçileri geri alınmasını istediğimiz, sendikamızın kararını 22.7.1978'de iş yerinde grevi başlattık. Grev atılan işçilerin tümüne, iş yerinde halen çalışmakta olup, grevden bir hafta önce sendikaya üye olan işçiler tarafından başlatıldı. Ancak grevin ilk günü fabrikaya iki kez polis, iki kez de jandarma geldi. Pat-

Direniş 22 Gün Sürdü ve İşçiler DISK'e Geçtiler

Engin Bahtıyaroglu Kılıçoglu Kiremit Fabrikasında çalışan 550 işçi Sarı Çimse-İş ve patron ittifakına rağmen DISK'e bağlı Keramik-İş sendikasına geçmişler, bunun üzerine baş temsilci Kemal Çelik ve 14 öncü işçi isten atılmıştı. İşçilerin sendika seçme özgürlüğünü engellemek isteyen işverenin bu tavırna karşı işçilerin tümü 28 Temmuz da direnişe geçmişler ve şu isteklerde bulunmuşlardı:

— Atılan işçiler geri alınmalıdır.
 — İşveren, DISK Keramik-İş sendikasını tanımalıdır.



Direnişleri Zaferle Sonuçlanan Kılıçoglu İşçileri

gütü ise işverenden yana tavır almıştır. Direnişin kırılmayı başaramayan işveren, sonunda işçilerin isteklerine boyun eğmek zorunda kalmış ve baş temsilcinin işe alınması dışındaki tüm istekler kabul ettirilmiştir.

DISK'in sesi artık Kılıçoglu Kiremit fabrikasında da yükselmekte ve patronlara uykusuz geceler geçirmektedir. Çünkü artık Eskişehir'de yıl-

DIYARBAKIR SİMEL İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

Fahri ERYILMAZ GREVÇEK Diyarbakır Muhabiri

İşçilerin sendikalaşma mücadelesinde tam anlamıyla birleştiği söylenmektedir. Patronların baskı ve sömürsüzlüğüne karşı, işçilerin birlikteliğiyle mücadele etmektedirler.

İş kazası geçirenlerin işsiz son veda ettikleri. İsmail Çelik adlı işçi kolu üç kafası kırık yaradan kırıldıktan sonra işine son verilmeyi. Ayda parmaklarını kaybeden birkaç işçiye hiç bir tazminat denememiştir.

İşçiler için sömürsüzlük barakalar yapılmış, ama barakalar çimento depoları durumuna getirilmiştir. Tuvalet kullanılır halde değil. Buna rağmen işçiler banyolarını tuvaletlerde yapmışlardır. Kanalizasyon

Antalya Taksan Birlik'te de Direniş Var!

İŞÇİLER İŞYERİNDE SENDİKA KURMAK İÇİN ÇALISIYOR. ALTI İŞÇİ İSTEN ATILDI. ARKADASLARI BU YÜZDEN DİRENİŞE GEÇTİ

Antalya'nın Sanayi Çarşısında yüzlerce işçi ve çirak çalışır. Bunların büyük çoğunluğu sigortasızdır, hemen hiç bir sosyal haktan yararlanmazlar. Taksan Birlik'te de 64 döküm işçisi çalışıyor. Şirketin altı ortağı var. Hisselerinin yüzde 30'u devlete ait.

İşçilerin hepsi sigortalı. Fakat iş yerinde hâlâ sendika yok. Birara patronlar Taksan-İş adında bir sendika kurulmasını önermişler. Ortaklardan dörtü sigortalı işçi olarak gösterilirmiş. Sendikaya kurulum, yönetim kurulunu da aramızdan seçelim demişler işçilere. Fakat iş yerinde hâlâ sendika yok. Birara patronlar Taksan-İş adında bir sendika kurulmasını önermişler. Ortaklardan dörtü sigortalı işçi olarak gösterilirmiş. Sendikaya kurulum, yönetim kurulunu da aramızdan seçelim demişler işçilere. Fakat iş yerinde hâlâ sendika yok. Birara patronlar Taksan-İş adında bir sendika kurulmasını önermişler. Ortaklardan dörtü sigortalı işçi olarak gösterilirmiş. Sendikaya kurulum, yönetim kurulunu da aramızdan seçelim demişler işçilere.

Sendikalaşmak İşçinin En Temel Haklarındandır

Patronların baskı ve sömürsüzlüğüne karşı, işçilerin birlikteliğiyle mücadele etmektedirler.

İş kazası geçirenlerin işsiz son veda ettikleri. İsmail Çelik adlı işçi kolu üç kafası kırık yaradan kırıldıktan sonra işine son verilmeyi. Ayda parmaklarını kaybeden birkaç işçiye hiç bir tazminat denememiştir.

İşçiler için sömürsüzlük barakalar yapılmış, ama barakalar çimento depoları durumuna getirilmiştir. Tuvalet kullanılır halde değil. Buna rağmen işçiler banyolarını tuvaletlerde yapmışlardır. Kanalizasyon

Sendikalaşmak İşçinin En Temel Haklarındandır

Patronların baskı ve sömürsüzlüğüne karşı, işçilerin birlikteliğiyle mücadele etmektedirler.

İş kazası geçirenlerin işsiz son veda ettikleri. İsmail Çelik adlı işçi kolu üç kafası kırık yaradan kırıldıktan sonra işine son verilmeyi. Ayda parmaklarını kaybeden birkaç işçiye hiç bir tazminat denememiştir.

İşçiler için sömürsüzlük barakalar yapılmış, ama barakalar çimento depoları durumuna getirilmiştir. Tuvalet kullanılır halde değil. Buna rağmen işçiler banyolarını tuvaletlerde yapmışlardır. Kanalizasyon